

Lausanské prehlásenie

Základné vyznanie našej viery. THE LAUSANNE COVENANT

(Lausanské prehlásenie prijaté v Lausanne vo Švajčiarsku v roku 1974 na kongrese evanjelikálov, letničných a charizmatikov.)

My, členovia cirkvi Ježiša Krista, z viac ako 150 národov, účastníci Medzinárodného kongresu o svetovej evanjelizácii v Lausanne, chválime Boha za Jeho veľkú spásu a radujeme sa zo spoločenstva, ktoré nám On dal so sebou a jedenému s druhým. Sme hlboko dotknutí tým, čo Boh dnes koná, pohnutí k oľutovaniu našich nedostatkov a vyzvaní neukončenou úlohou evanjelizácie.

Veríme, že evanjelium je dobrou správou pre celý svet a pre Kristovu milosť sme odhodlaní poslúchnuť Jeho príkaz zvestovať evanjelium každému človeku a získavať učeníkov v každom národe. Preto týmto spôsobom vyjadrujeme svoju vieru a svoje rozhodnutie, a zverejňujeme naše vyznanie:

1. Boží cieľ

Vyznávame svoju vieru v jediného večného Boha, Stvoriteľa sveta a Pána, Otca, Syna a Svätého Ducha, ktorý vládne nad všetkým podľa svojej vôle. Povoláva si z tohto sveta svoj ľud, ktorý potom posiela späť do sveta, ako svojich služobníkov a svedkov pre šírenie svojho kráľovstva, pre rast Kristovho tela a pre slávu svojho mena. Vyznávame v zahanbení, že sme často svoje povolanie zapierali a vo svojom poslaní chybili tým, že sme sa pripodobňovali svetu alebo sa od sveta izolovali. Radujeme sa však z toho, že i v hlinených nádobách evanjelium zostáva vzácnym pokladom. Túžime sa znovu odovzdať Pánovi, aby sme tento poklad mohli v sile Svätého Ducha učiniť známym celému svetu.

(Iz 40:28; Mt 28:19; Ef 1:11; Sk 15:14; J 17:6; Ef 4:12; 1K 5:10; R 12:2; 2K 4:7)

2. Autorita a moc Biblie

Prehlasujeme božskú inšpiráciu, pravdivosť a autoritu celého Starého i Nového zákona ako jediného napísaného Božieho slova bez chyby vo všetkom, čo tvrdí. Prijímame Božie slovo ako jediné neomylné pravidlo viery a života. Tiež prehlasujeme moc Božieho slova k dosiahnutiu jeho cieľa, spásy. Zvesť Biblie je určená pre celé ľudstvo. Veď Božie zjavenie v Kristovi a v Písme je nemenné. Svätý Duch skrze neho hovorí i dnes. Osvecuje myslenie Božieho ľudu v každej kultúre, aby videl pravdu Písma živo svojimi vlastnými očami, a tak celej cirkvi stále viac ukazuje mnohostrannú Božiu múdrosť.

(2Tim 3:16; 2Pt 1:21; J 10:35; Iz 55:11; 1K 1:21; R 1:16; Mt 5:17-18; Jud 3; Ef 1:17-18; 3:10,18)

3. Jedinečnosť a všestrannosť Krista

Vyznávame, že je len jeden Spasiteľ a len jedno evanjelium, aj keď evanjelizačných prístupov je celá rada. Uvedomujeme si, že každý človek má určité poznanie Boha skrze všeobecné Božie zjavenie v stvorení. Odmietame však myšlienku, že toto poznanie môže spasiť, pretože ľudia potláčajú pravdu svojou bezbožnosťou. Ako nezhodujúce sa s Kristom a evanjeliom, odmietame tiež akúkoľvek podobu synkretizmu (zlučovanie protikladných náboženských smerov) a dialógy, z ktorých by vyplývalo, že Kristus hovorí rovnakým spôsobom skrze všetky náboženstvá a ideológie. Ježiš Kristus, ktorý je jediný Boh-človek a dal seba samého ako výkupné za hriešnikov, je jediným prostredníkom medzi Bohom a človekom. Nie je iné meno, ktoré by nás mohlo spasiť. Pre hriech spejú všetci k zániku, avšak Boh miluje každého človeka a nechce, aby niekto zahynul, ale aby všetci činili pokánie. Tí, ktorí odmietajú Krista, odmietajú radosť zo spasenia a odsudzujú sa k večnému odlúčeniu od

Boha. Hovoriť o Ježišovi Kristovi ako o "Spasiteľovi sveta" neznamená, že každý človek bude v konečnom dôsledku spasený, ani že všetky náboženstvá ponúkajú spasenie v Kristovi. Avšak znamená to vyhlásenie Božej lásky k svetu hriešnikov a výzvu pre všetkých ľudí, aby Jemu, ako Spasiteľovi a Pánovi, odpovedali úprimným osobným odovzdaním sa v pokání a vo viere. Ježiš Kristus je vyvýšený nad všetky mená, túžobne očakávame deň, kedy pred Ním pokľakne každé koleno a každý jazyk vyzná, že je Pán.
(G 1:6-9; R 1:18-32; 1Tim 2:5-6; Sk 4:12; J 3:16-19; 2Pt 3:9; 2Tes 1:7-9; J 4:42; Mt 11:28; Ef 1:20-21; F 2:9-11)

4. Podstata evanjelizácie

Evanjelizovať, znamená hlásať radostnú správu, že Ježiš Kristus zomrel za naše hriechy, vstal z mŕtvych podľa Písniem, kraľuje ako Pán, dáva odpustenie hriechov a oslobodzujúci dar Svätého Ducha každému, kto činí pokánie a verí. Prítomnosť kresťanov vo svete je dôležitá pre evanjelizáciu rovnako ako dialóg, ktorého cieľom je citlivo počúvať v snahe o porozumenie. Evanjelizácia sama osebe znamená zvestovanie historického, biblického Krista ako Spasiteľa a Pána s cieľom presvedčiť ľudí, aby k Nemu osobne prišli a boli tak zmierení s Bohom. Pri zvestovaní posolstva evanjelia nemáme právo zakrývať cenu nasledovania. Všetkých, ktorí Ho chcú nasledovať, Ježiš i dnes vyzýva, aby zapreli sami seba, vzali na seba svoj kríž a zjednotili sa s Jeho novým spoločenstvom. Výsledkom evanjelizácie je: poslušnosť Kristovi, začlenenie sa do Jeho cirkvi a zodpovedajúca služba vo svete.
(1K 15:3-4; Sk 2:32-39; J 20:21; 1K 1:23; 2K 4:5; 5:11,20; L 14:25-33; Mk 8:34; Sk 2:40,47; Mk 10:43-45)

5. Kresťanská sociálna zodpovednosť

Vyznávame, že Boh je tak Spasiteľom, ako aj Sudcom všetkých ľudí. Preto by sme mali zdieľať Jeho starosť o spravodlivosť, zmierenie v celej ľudskej spoločnosti a oslobodenie človeka z každého útľaku. Pretože ľudstvo je stvorené k Božiemu obrazu, každý človek má, bez ohľadu na rasu, náboženstvo, farbu pleti, kultúru, sociálne postavenie, pohlavie či vek vnútornú dôstojnosť, pre ktorú má byť predmetom úcty a služby, nie vykorisťovania. Preto vyjadrujeme ľútosť nad tým, čo sme zanedbali a tiež nad tým, že sme evanjelizáciu a sociálny záujem niekedy považovali za vzájomne sa vylučujúce činnosti. Aj keď zmierenie človeka s človekom nie je zmierenie s Bohom, sociálne pôsobenie nie je evanjelizáciou, politické oslobodenie neznamená spásu, vyznávame, že k našej kresťanskej povinnosti patrí evanjelizácia a spoločensko-politický záujem. Oboje je nutné k vyjadreniu nášho učenia o Bohu a o človeku, o našej láske k blížnemu a o našej poslušnosti Ježišovi Kristovi. Posolstvo o spasení zároveň obsahuje odsúdenie každej formy odcudzenia sa, útľaku a diskriminácie. Nemali by sme sa báť napádať zlo a nespravodlivosť, nech sa prejaví kdekoľvek. Keď človek prijme Krista, je znovuzrodený do Jeho kráľovstva a musí sa snažiť na Jeho spravodlivosť nielen ukazovať, ale tiež ju rozširovať uprostred nespravodlivého sveta. Spasenie, ktoré sme dostali, nás má premieňať vo všetkých našich osobných a sociálnych povinnostiach. Viera bez skutkov je mŕtva.
(Sk 17:26,31; 1M 18:25; Iz 1:17; Ž 45:7; 1M 1:26-27; Jk 3:9; 3M 19:18; L 6:27; Jk 2:14-26; J 3:3,5; Mt 5:20; 6:33; 2K 3:18; Jk 2:20)

6. Cirkev a evanjelizácia

Vyznávame, že Ježiš Kristus posielal svojich vykúpených ľudí do sveta rovnako, ako Otec poslal Jeho, čo vyjadruje rovnako hlboké a náročné preniknutie do sveta. Musíme vyjsť zo svojho cirkevného a duchovného geta a preniknúť do nekresťanskej spoločnosti. V poslaní cirkvi obetavo slúžiť, je evanjelizácia prvoradou úlohou. Svetová organizácia vyžaduje, aby celá cirkev niesla celé evanjelium do celého sveta. Cirkev leží v samom strede Božieho kozmického plánu a je jeho vyvoleným prostriedkom k hlásaniu evanjelia. Avšak cirkev, ktorá hlása kríž, musí sama niesť znamenie kríža. Ak cirkev zrádza evanjelium, alebo sa jej nedostáva živej viery v Boha, ozajstnej lásky k ľuďom, či svedomitej poctivosti vo všetkých veciach, vrátane materiálnej a finančnej podpory, tak stojí v ceste evanjelizácii. Cirkev je spoločenstvom Božieho ľudu a nie inštitúciou, a nesmie sa stotožňovať so žiadnou konkrétnou kultúrou, sociálnym alebo politickým systémom, či ľudskou ideológiou.
(J 17:18; 20:21; Mt 18:19-20; Sk 1:8; 20:27; Ef 1:9-10; 3:9-11; G 6:14,17; 2K 6:3-4; 2Tim 2:19-21; F 1:27)

7. Spolupráca v evanjelizácii

Vyznávame, že Božím cieľom je ozajstná, viditeľná jednota cirkvi v pravde. K jednote nás nabáda i evanjelizácia, pretože ako jednota naše svedectvo posilňuje tak, ako naša nejednota podkopáva evanjelium o zmierení. Uvedomujeme si však, že organizačná jednota môže mať rôzne formy a nemusí nutne evanjelizácii napomáhať. Aj napriek tomu my, ktorí máme rovnakú biblickú vieru, mali by sme byť tesne spojení v spoločenstve, v práci a v svedectve. Vyznávame, že naše svedectvo bolo niekedy zmarené hriešnym individualizmom a zbytočnou duplicitou. Sľubujeme, že budeme hľadať hlbšiu jednotu v pravde, uctievaní, svätosti a misii. Usilujeme sa o rozvoj funkčnej oblastnej spolupráce v podpore misií cirkvi, v strategickom plánovaní, vo vzájomnom povzbudzovaní a v zdieľaní prostriedkov a skúseností.
(J 17:21,23; Ef 4:3-4; J 13:35; F 1:27; J 17:11-23)

8. Cirkev a evanjelizačné partnerstvo

Radujeme sa, že začalo nové misijné obdobie. Dominantná úloha západných misií sa rýchlo stráca. Pán Boh pripravuje v mladých cirkvách úplne nové možnosti pre svetovú evanjelizáciu a ukazuje tým, že zodpovednosť evanjelizovať prináleží celému Kristovmu telu. Všetky zbory by sa mali pýtať Boha a seba samých, čo majú robiť, aby mohli zasiahnuť svoje okolie a vyslať misionárov aj do iných častí sveta. Stále musíme svoju misijnú zodpovednosť a svoju úlohu prehodnocovať. Týmto spôsobom sa rozvinie rastúca spolupráca medzi cirkvami a viac vynikne univerzálny charakter Kristovej cirkvi. Tiež sme vďační Bohu za organizácie, ktoré pracujú na prekladaní Biblie, na teologickej výuke, v spravodajských prostriedkoch, kresťanskej literatúre, evanjelizácii, misii, na poli cirkevnej obnovy a v ďalších špecializovaných oblastiach. Ony sa tiež musia podrobovať stálemu sebahodnoteniu a skúmať svoju účinnosť, ako časť misie cirkvi.
(R 1:8; F 1:5; 4:15; Sk 13:1-3; 1Tes 1: 6-8)

9. Naliehavá nutnosť evanjelizačnej úlohy

Viac než 2 700 miliónov ľudí, teda viac než dve tretiny ľudstva, ešte nepočuli evanjelium. Hanbíme sa za to, že toľko ľudí zostalo bez povšimnutia; je to pre nás a pre celú cirkev stálou žalobou. Teraz sa však v rôznych častiach sveta prejavuje nečakaná ochota prijímať Pána Ježiša Krista. Sme presvedčení, že nastal príhodný čas, kedy by sa cirkvi a cirkevné organizácie mali ozaj modliť za spasenie tých, ku ktorým sa evanjelium ešte nedostalo a vyvinúť nové úsilie k dosiahnutiu evanjelizácie celého sveta. Niekedy je potrebné znížiť počet misionárov a aj finančnú podporu v zemi, kde už bolo hlásané evanjelium, aby miestne národné cirkvi viac prebrali vlastnú zodpovednosť a aby sa prostriedky uvoľnili pre tie časti sveta, kde evanjelium ešte nebolo zvestované. Misionári by mali voľne cestovať medzi všetkými šiestimi kontinentmi sveta v duchu pokornej služby. Cieľom je, aby pomocou všetkých prostriedkov a čo najskôr mal každý človek príležitosť počuť, pochopiť a prijať radostnú zvesť evanjelia. Nemôžeme predpokladať, že tieto ciele sa dajú dosiahnuť bez obetí. Všetci sme ostrasení chudobou miliónov a znepokojení nespravodlivosťou, ktorá ju spôsobuje. Tí z nás, ktorí žijú v hojnosti, prijímajú za svoju povinnosť viesť jednoduchý spôsob života, aby mohli hojnejšie prispieť k zľahčeniu utrpenia i k evanjelizácii.
(J 9:4; Mt 9:35-38; R 9:1-3; 1K 9:19-23; Mk 16:15; Iz 58:6-7; Jk1:27; 2:1-9; Mt 25: 31-46; Sk2:44-45; 4:34-35)

10. Evanjelizácia a kultúra

Vytvorenie stratégií pre svetovú evanjelizáciu vyžaduje hľadanie nových ciest. Pod Božím vplyvom potom bude výsledkom rast cirkví hlboko zakorenených v Kristovi, s blízkym vzťahom k ich vlastnej kultúre. Kultúra musí byť vždy vyskúšaná a posudzovaná Písmom. Pretože človek je Božie stvorenie, niektoré aspekty ich kultúry sú bohaté v kráse a добрôte. Avšak preto, že človek zhrešil, celá kultúra je poškvnená hriechom a niektoré jej aspekty sú dokonca démonické. Evanjelium nestavia jednu kultúru nad druhú, ale hodnotí všetky kultúry podľa vlastných kritérií pravdy a spravodlivosti a v každej z nich presadzuje morálne hodnoty. Misijné organizácie až príliš často privádzali s evanjeliom aj cudziu kultúru a cirkvi potom boli viac viazané ku kultúre, než k Písmu. Kristovi evanjelisti sa musia pokorne očistiť od všetkého, okrem vlastnej identity, aby sa mohli stať služobníkmi druhých a cirkvi sa musia snažiť kultúru premeniť a obohatiť – to všetko k Božej sláve.
(Mk 7:8-9,13; 1M 4:21-22; 1K 9: 19-23; F 2:5-7; 2K 4:5)

11. Vzdelávanie a vedenie

Vyznávame, že nám niekedy viac záležalo na raste počtu členov cirkvi, než na duchovnom prehĺbení a tým sme oddelili evanjelizáciu od kresťanskej výchovy. Tiež priznávame, že niektoré z našich misií príliš pomaly pripravovali a povzbudzovali miestnych predstaviteľov cirkvi k plneniu ich zodpovedných úloh. Chceme rešpektovať miestne princípy a prajeme si, aby každá cirkev mala svojich miestnych predstaviteľov, ktorí by kresťanský spôsob vedenia neprejavovali v nadradenosti, ale v službe. Uvedomujeme si, že je potrebné zlepšiť teologické vzdelávanie, zvlášť pre vedúcich cirkví. V každej zemi by mal byť účinný vzdelávací program pre kazateľov a laikov, týkajúci sa vierouky, učeníctva, evanjelizácie, výchovy a služby. Takéto vzdelávacie programy sa nemôžu opierať o stereotypné metódy, ale mali by ich iniciatívne vypracovať miestni ľudia na základe biblických právd.

(Kol 1:27-28; Sk 14:23; Tit 1:5,9; Mk 10:42-45; Ef 4:11-12)

12. Duchovný zápas

Uvedomujeme si, že sme zapojení do stáleho duchovného boja s mocnosťami a silami zla, ktoré sa snažia zničiť cirkev a zničiť jej úlohu v svetovej evanjelizácii. Vieme, že sa musíme vzbroidiť Božím odevom a viesť tento boj duchovnými zbraňami: pravdou a modlitbou. Činnosť nášho nepriateľa totiž odhaľujeme nielen vo falošných ideológiách mimo cirkvi, ale tiež vo vnútri cirkvi, vo falošných evanjeliách, ktoré popierajú Písmo a stavajú človeka na Božie miesto. Potrebujeme bdelosť a schopnosť rozlišovania, aby sme si zachovali biblické evanjelium. Priznávame, že my sami nie sme voči svetským myšlienkam a jednaniam odolní, že sme náchylní podľahnúť sekularizácii. Niekedy napríklad zanedbávame starostlivé štúdiá o raste cirkvi - ako početné, tak duchovné - aj keď sú správne a cenné. Inokedy v túžbe zaistiť si dobrú odozvu na evanjelium, kompromitujeme svoje poslanstvo, manipulujeme poslucháčov nátlakovou taktikou a nadmerne sa zamestnávame štatistickými údajmi, s ktorými niekedy narábame aj nečestne. To všetko je svetské. Cirkev musí byť vo svete, ale svet nesmie byť v cirkvi.

(Ef 6:12; 2K 4:3-4; Ef 6:11,13-18; 2K 10:3-5; 1J 2:18-26; 4:1-3; G 1:6-9; 2K 2:17; 4:2; J 17:15)

13. Sloboda a prenasledovanie

Bohom ustanovená povinnosť každej vlády je zaisťovať podmienky mieru, spravodlivosti a slobody, v ktorých by cirkev mohla poslúchať Boha, slúžiť Pánu Ježišovi Kristovi a kázať bez prekážky evanjelium. Preto sa modlíme za predstaviteľov národov a žiadame ich, aby zaručovali slobodu myslenia a svedomia, slobodu praktikovať a propagovať náboženstvo podľa Božej vôle, ako je to vymedzené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv. Tiež vyjadrujeme hlbokú starosť o všetkých, ktorí boli neprávom uväznení, a zvlášť o svojich bratov, ktorí trpia pre svoje svedectvo o Pánu Ježišovi. Sľubujeme, že sa za nich budeme modliť a pracovať na ich oslobodení. Zároveň odmietame nechať sa zastrašiť ich osudom. S pomocou Božou sa tiež budeme stavať proti nespravodlivosti a budeme sa snažiť zostať verní evanjeliu za každú cenu. Nezabúdame na upozornenie Pána Ježiša, že prenasledovanie je nevyhnutné.

(1Tim 1:1-4; Sk 4:19; 5:29; Kol 3:24; Žid 13:1-3; L 4:18; G 5:11; 6:12; Mt 5:10-12; J15:18-21)

14. Sila Svätého Ducha

Veríme v silu Svätého Ducha. Otec poslal svojho Ducha, aby svedčil o Jeho Synovi; bez Jeho svedectva je naše svedectvo neplodné. Usvedčenie z hriechu, viera v Krista, znovuzrodenie a kresťanský rast, to všetko je Jeho práca. Svätý Duch je ďalej misijným Duchom; z cirkvi naplnenej Božím Duchom by teda evanjelizácia mala vychádzať spontánne. Cirkev, ktorá nie je misijnou cirkvou, si sama odporuje a uhaša Svätého Ducha. Svetová evanjelizácia bude možná len vtedy, keď Svätý Duch obnoví cirkev v pravde, múdrosti, viere, svätosti, láske a sile. Preto vyzývame všetkých kresťanov, aby sa modlili za navštívenie zvrchovaného Božieho Ducha, aby na Jeho ľuďe bolo vidieť všetko Jeho ovocie a aby všetky Jeho dary obohatili telo Kristovo. Iba vtedy sa stane celá cirkev vhodným nástrojom v Jeho rukách tak, aby celá zem počula Jeho hlas.

(1K 2:4; J 15:26-27; 16:8-11; 1K 12:3; J 3:6-8; 2K 3:18; J 7:37-39; 1Tes 5:19; Sk 1:8; Ž 85:4-7; 67:1-3; G 5:22,23; 1K 12:4-31; R 12:3-8)

15. Druhý Kristov príchod

Veríme, že Ježiš Kristus sa osobne a viditeľne vráti späť s mocou a slávou, aby dokončil svoje spasenie a súd. Toto zaslúbenie o Jeho príchode je ďalším podnetom k našej evanjelizácii, pretože si pripomíname Jeho slová, že "najskôr musí byť evanjelium hlásané celému svetu". Veríme, že obdobie medzi Kristovým nanebovstúpením a Jeho novým príchodom musí byť naplnené misijnou činnosťou Božieho ľudu, ktorý nemá právo túto činnosť ukončiť skôr, než nastane koniec. Tiež si pripomíname Jeho varovanie, že prídu falošní kristovia a falošní proroci, ako predchodcovia konečného antikrista. Preto ako pyšný, sebavedomý sen odmietame predstavu, že by bol človek schopný vybudovať ideálne pomery na zemi. Naša kresťanská istota spočíva v tom, že Boh dokončí svoje kráľovstvo a my na tento deň čakáme s veľkou túžbou; očakávame nové nebo a novú zem, kde bude spravodlivosť a kde bude Boh panovať naveky. Zatiaľ sa znovu vydávame do služby Kristovi a ľuďom, v radostnej poddanosti Jeho vláde nad celým našim životom.

(Mk 14:62; Žid 9:28; Mk 13:10; Sk 1:8-11; Mt 28:20; Mk 13:21-23; J 2:18; 4:1-3; L 12:32; Zjav 21: 1-5; 2Pt 3:13; Mt 28:18)

Záver:

Preto v tomto svetle, našou vierou a odhodlanosťou, vstupujeme do vážnej zmluvy s Bohom a jeden s druhým, aby sme sa modlili a pracovali spolu na evanjelizácii celého sveta a voláme druhých, aby sa k nám pridali.

Nech nám Boh pomôže, vo svojej milosti a pre svoju slávu, byť vernými tejto zmluve! Amen. Haleluja!